

वा० रा०

॥३८॥

ताविमौ सुग्रीवांगदौ शनैः प्रेरय उत्तरकार्यकरणायेति शेषः ॥ ९॥ संततिः अंगदः यथा दृष्टा यत्प्रयोजनकतया शास्त्रे दृष्टा यच्च राज्ञः सांप्रतं परलोकहितं कृत्यं तत्क्रियतां
एषकालस्य इदानीं तनकालस्योचितो निश्चयः अनुष्ठाननिश्चयः ॥ १० ॥ तदेवाह ॥ संस्कार्यइति ॥ रामबाणस्यामोघत्वान्मरणनिश्चयेनैव मुक्तिः ॥ ११ ॥ १२ ॥ यदुक्तं
पुत्रेण सुखिनी भवेति तत्प्रत्याख्याति तारा ॥ अंगदेति ॥ अंगदतुल्यानां पुत्राणां शतमेकतः सुखसाधनैककोटौ ॥ हतस्यापि पत्युर्गात्रसंश्लेषोपरकोटौ तयोर्मध्ये द्वितीयो वरम
तिशयित सुखसाधनं परलोके परमानंदहेतुत्वात् ॥ तस्मात्सहगमनं करिष्यइति भावः ॥ १३ ॥ राज्यं त्वदधीनमिति यदुक्तं तन्निराचष्टे न राज्यस्य प्रभवामि न योग्या स्त्रीत्वात् ॥

ताविमौ शोकसंतप्तौ शनैः प्रेरय भामिनि ॥ त्वया परिगृहीतो यमंगदः शास्तु मे दिनीं ॥ ९ ॥ संततिश्च यथा दृष्टा कृत्यं यच्चापि सांप्रतं ॥ राज्ञ
स्तत्क्रियतां सर्वमेषकालस्य निश्चयः ॥ १० ॥ संस्कार्यो हरिराजस्तु अंगदश्चाभिषिच्यतां ॥ सिंहासनगतं पुत्रं पश्यंतीं शांतिमेष्यसि ॥
॥ ११ ॥ सा तस्य वचनं श्रुत्वा भर्तृव्यसनपीडिता ॥ अब्रवीदुत्तरं तारा हनूमंतमवस्थितं ॥ १२ ॥ अंगदप्रतिरूपाणां पुत्राणामेकतः श
तं ॥ हतस्याप्यस्य वीरस्य गात्रसंश्लेषणं वरं ॥ १३ ॥ न चाहं हरिराज्यस्य प्रभवाम्यंगदस्य वा ॥ पितृव्यस्तस्य सुग्रीवः सर्वकार्येष्वनंतरः
॥ १४ ॥ न त्वेषा बुद्धिरास्येया हनूमन्नंगदं प्रति ॥ पिता हि बंधुः पुत्रस्य न माता हरिस्ततम ॥ १५ ॥ न हि मम हरिराजसंश्रयात्क्षमतरमस्ति
परत्र चेहवा ॥ अभिमुखं हतवीरसेवितं शयनमिदं मम सेवितुं क्षमं ॥ १६ ॥ इत्यार्षे० वा० कि० एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥
वीक्ष्यमाणस्तु मंदासुः सर्वतो मंदमुच्छ्वसन् ॥ आदावेव तु सुग्रीवं ददर्शानुजमग्रतः ॥ १ ॥

अंगदस्य वा राज्यदाने न प्रभवामि ॥ अनंतरः समर्थः स
तः प्रत्यासन्नश्च ॥ १४ ॥ एषा बुद्धिः मत्कर्तृकाभिषेकबुद्धिः ॥ पिता तत्तुल्यः सुग्रीवः बंधुः सुखदानाधिकारी न मातेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ शंकमानः ॥ इति रामाभिरा०
वा० कि० एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥ सर्वतो वीक्ष्यमाणः सः आलजस्याग्रतः स्थितं सुग्रीवमेवादौ ददर्श ॥ १ ॥

कि० कां०

॥३८॥